

ningsmyndigheden, har jeg albrig stemt for noget saadant. Tværtimod har jeg stemt imod et lignende Forslag som det, det ærede Medlem her stiller op. Jeg kan fremdeles ikke andet end undre mig over det ærede Medlems Evne til at forelæse sig saaledes i sine Forslag, at de absolut skulle frem saa at sige, hver Gang Lejlighed dertil — ikke gives, i Stedet for, at det vilde være rigtigt at holde dem paa de Lovforslag, hvor de passe, hvor Lejligheden er god, og hvor de, der kunne stemme overens med dem, ogsaa ville kunne stemme for dem. — Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) talte i Dag ligesom forleden Dag om Paaklage af Statteansættelser. I Dag gik det ærede Medlem saa vidt, at han sagde: Der er ikke noget at klage over, det er i sin Orden alt sammen, som Loven nu er, men Forholdet er det, at Loven er slet, fordi den mangler Stattevedtægter. Naa, det kan der være forskellige Mening om. Jeg mener nu ikke, at den er saa slet, og at det staar i de kommunale Myndigheders Haand at give den kommunale Besfatning progressiv Karakter. Mener man imidlertid, at man skulde fastholde bestemte Stattevedtægter, kan det blive en Sag for sig. Men naar nu Forholdet er det, at der ikke er — og det er vel nok det ærede Medlems Mening — nogen Grund til at klage over Amtsraadene, naar det ærede Medlem altsaa formener, at Amtsraadene have stillet sig fuldstændig korrekt lige over for de indkomne Klager, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem virkelig ogsaa i Dag har været saa begejstret for at føre Amtsraadens afgørende Myndighed over til en anden Overligningsmyndighed. Det forekommer mig, det vilde være rigtigt, naar man mener, at der skal Stattevedtægter til, at vente, indtil vi have faaet Stattevedtægter, og saa se, om der i Amtsraadens Afgørelser af Klager over Tilfidesættelser af Vedtægterne kommer til at ligge nogen saadan Uretfærdighed, at der kunde være Grund til at tage Afgørelsen fra Amtsraadene og lægge den andetsteds hen. — Hvad de Bevøiser angaa, som det ærede Medlem fra Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) fremførte, synes jeg rigtignok, at det var nogle løjelige Bevøiser. Jeg vil ikke lægge det ærede Medlem det til Last; thi man anvender jo de Bevøiser, man har; har man ingen bedre Bevøiser, kommer man med dem, man har. Naturligvis forstaaer jeg ogsaa godt, at han fremkom med dem. Det er jo ganske klart, at naar vore Udtalelser her i Tinget vinde Paastønnelse ude i Landet hos os ganske ubekendte Folk, er det kun glædeligt og opmuntrende for en. Jeg forstaaer

derfor godt, at det ærede Medlem har villet gøre os bekendt med det Tilfælde, der i saa Henseende er indtruffen for ham. Men jeg synes rigtignok, at de Udtalelser, som det ærede Medlem læste op, væsentligt vare Udtalelser fra Sogneraad, der ikke forstod at sætte Skatten paa rette Maade. Det var jo det, de gik ud paa. Men det søger det ærede Medlem jo slet ikke at faa forandret ved sit Forslag. Det ærede Medlem vil jo have Amtsraadens afgørende Myndighed forandret, og det er noget helt andet end Sogneraadens. Men for øvrigt er det jo klart, som det ærede Medlem (S. Bøffen), der nys satte sig, fremhævede, at den Slags Klager altid kunne fremkomme; de ville fremkomme, hvorledes end Skatten bliver sat, og hvem det end er, der sætter den. Den Slags Klager ville ogsaa fremkomme over Skattekommissionen og Overstattekommissionen. Der er altid Folk, som synes, at de ere gaede for nær, og der ere misfornøjede med, at deres Klager ikke ere blevne tagne til Følge, og som derfor skrige op i vilde Skrig. Dermed er det imidlertid ikke bevis, at det, de besvare sig over, er rigtigt. Deri indeholdes ikke noget Bevis for, at det, som er overgaaet dem, er andet end, hvad der burde overgaa dem. I det Tilfælde, som her foreligger, og som det ærede Medlem læste op af et eller flere Breve, stod der heller ikke, saavidt jeg hørte, det mindste faktiskke, men kun den paagældende mangeaarige Sogneraadshovedmands Skøn over, at det hele var splittergalt; der var ikke det mindste faktiskke, og det skulde man dog gerne have frem, naar man vil danne sig en Mening paa Grundlag af den Slags Klager. Ellers udgøre de kun meget daarlige Bevøiser.

S. Hage: Den ærede Ordfører (Alberti) maa have overhørt, hvad jeg har sagt; thi jeg udtalte udtrykkelig, at jeg hverken vilde anbefale eller fraraade det foreliggende Forslag, men at jeg blot billige Tanken om, at der overhovedet blev taget fat paa det Spørgsmaal, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil komme bort fra det. Hvad enten der foreligger Klager i de enkelte Tilfælde eller ikke, hvad enten man er mere eller mindre tilfreds med Amtsraadene som Overligningsmyndighed, er det sikkert, at Loven om Formue- og Lejlighedsstat ikke giver nogen Grænse i nogen Retning. Og naar det ærede Medlem vil være billig, tror jeg ikke, han kan sige, at fuldstændig Mangel paa Begrænsning skulde være Formaalet for en Lovgivning, ijer naar man paalægger ny Skatter af samme Art.